

PES DO DOMU... - I.

Pondělí, 12 květen 2008

Dostala jsem e-mailem páťenádhernou povídku, kterou si nemám nechat pro sebe. Je plná lásky k jednomu divokému chlupatci, divokému, nespěšně; tak jako zvladatelnému, ale svázm pájně-kem fest milovanému. Je to vlastně áas pojednání na tma spolu ita- pana psa s jeho lověkem...

"Pes do domu, áakan do ruky", prohlásil dádeek František v hospodě u Lorenců. O pájrně- později si dáda páťm ážtámí muži ve álunu" a poťmá-dil si foxteriá. Montmorency mu jako jměno psa na Slověcku páťipadlo poněkud tak malého, milého, strakatého, hrubosrstého psá-ka pojmenoval Aran. Ten pes tu knihu asi áetl taky a mávnitěmá-literární- vzor ve věch směrech páťekonat. Pro věmánu svěch mláňch zubá za nově použití dádekově vychýzkovou há. Há, která s dádou páťeáila dvě světově vjílky porazil Aran během tťmá- minut. Nebyl to pes. Eneťmá-zeně stáela, sud stáelného prachu a pytel blech v jednom. Během nákolika dně- vyhnal z nájeho dvora a za myši, potkany, veverka, tchoťme, sousedovy dvojčata a tetu Filománu, co nám kradla okurky z páťeniť. Kočky, které trapně splely páťmí páťedstavě, áe na sloupku plotu jsou v bezpečí, likvidoval Aran jediněm skokem a boňm- chvilí by se nemusel stydět prvoligově zřipasně-k.

Má-stně- hajně, strěc Antoně-n (protože u nějs jsme vějichni nějak páťmá-buzně- a když ne, tak na tom pracujeme páťmí nějvítěvých dádekově za Arana stěle vyjítě- ástky. Nebylo vějak nějhodně, áe pan áeapek napsal pohled podle plemene foxteriá. Neně- jině pes na svěť, která měj smysl pro lumpějny, jako foxteriá. Jsou to psi se smyslem pro humor a nic jim nevdě, áe je to áasto humor veskrze áerně. Dádekově Aran se svěmi nějpadý páťmilul k sáe bez smlouvěně- platil poějěkovi za rozřhaně kalhoty, tetě Fanynce za seěraně papuě a sestěmenci Olince peněj. Myslí-m si ověem, áe Olinka si ten peněj okusala sama, aby si mohla koupit nově dvoupatrově s obrězky. Omlouvěj jí vějak to, áe Aran jě- zpěsobil velikě vnitěmá- dilema. Olinka se ve věkole páťmíhlěsila do krouěku mladě páťmá-rodovědcě- a ochřncě páťmá-rody. Bylo to v době, kdy jsme v nějakěm krouěku museli bět vějichni. Když dobrovolně, byl do nějakěho zapsějně kolně-kem Hrbě-kem. Bylo rozhodně lepě- krmit ryběky, ne si hrěť někčepněm poli s motykou na Miě-urina. Naťstě- paně- uěitelka vedla dáti k lěsce ke zvě-áťm atěm celkem nenějs páťjě-ovala dátem svěho kocoura Kokeěje plemene ážruskě modřě" vědy na několik dně- domě. Mály ho ukězat vysvětlit jim, na co máj kocour vousy. Na vesnici, kde má káďdě tťmí kočky, kocoura, kozu, prase, krějě-ky, slepice, kohouta, kaěeny a husy, to byl velmi zajě-mavě věchovně krok. Paně- uěitelce, která po věkole dostala z Prahy umě-stěnkou do nájě- vesnice v akci ážmásto poměhěj venkově, se vějak kocour jako poměcka jevil z hlediska Komenského principu ážkě hrou" jako nenahraditelně. Zvějěť pak proto, áe byl ruskě.

Dádeek František tvrdil, áe je mu áopně jedno, na co máj jakěsi domestikovaně Felis vousy. On, áe máj kocour na to ážaby chytal myši, ale ty on nechytě, protože ho babiěka moc krmě- a Bob je pak lě-ně jako sviěa." Paně- uěitelce ověem zapějě- eně- ruskěho modřěho kocoura nájě- Olince nedomyslela. Foxteriá Aran páťmá-tomnost Kokeěje ve srajonu vně-mal velmi nevě-dně- a ihned jej vyzval na souboj. Souboj vyhrěj v prvě-m kole KO a ani metla hozeněj babiěkou mezi zřipasně-ky, jako ruě-ně-k do ringu, Kokeěje nezachřnila. Dáda vytějhnul ze vějopy rěě- a vějel se věpoctami ukoněit Kokeějovu pozemskou pouě pod nějěj oťméch. Olinka se vězem ocitla v obtě-áňě situaci. Z nájeho milovaněho Arějnká se vyklubal bezohledně vrah, která vě zavraědil celou vesnicě- milovaněho věkolně-ho kocoura Kokeěje. Navě-c jí celěj rodina zaěala páťměsvěděovat, áe vysvěděeně- se blě-áě- a proto musě- ve věkole tvrdě utekl sěm. Strěc Olin se dokonce nabě-zel, áe páťmí áopravě věkolně-ho háťmíť, jako nějhradu odpracuje 50 brigědně hodin. Vzhledem k tomu, áe strěc Olin byl páťmá-sluějně-kem sboru nějrodně- bezpečnosti a fyzickě prějce se věť-til, situace opravdu vějěně. Olinka to nesla těěce. Celě roky jě- doma vyklědali, áe se lěe jen ve věkole. Dáda jí hodil páťměsvěděoval, áe v knize ážRuěť- vynějlezci a objevitelě" uvedeně Ivan Sergejeviě Telefonov nikdy telefon neobto byl jakěsi Bell ze země, kterou soudruěka uěitelka nazěvala prohněm zřipadem. K jejě-mu rozpolceně- páťmispě zjěťně-, áe kocour plemene ážmodřě ruskě" se nechověj v Rusku, ale těmě-áťm věěhradně v Anglii. A teě- máj ona? Pro Olinku to byly těěkě chvě-le. Ten peněj si zaslouěila.

Dáda František se rozhodnul, áe věc urovněj řějně. Arana proděj strěcově Antoně-novi na hějjenku a bude pokoj. Hajně, strěc Antoně-n k nabě-zeně finaně-ně- áějstce postupně páťmídal flějku slivovice, zajě-ce, baěanta a srně- bylo i na dádu moc, ale Aran to věťmějil zpěsobem jedině psě-m vlastně-m. Ve chvě-li, kdy uě se dáda František se s Antoně-nem chystal na dobrě obchod páťmípě-t slivovicě-, páťmí vě do kuchně- Aran a páťmínesl v hubě- ze dvora dáde milovanou fajfku tťmějě-áku, kterou dáda uě druhě tťden hledal. A bylo po obchodu. Od tě doby páťměměj věj zda chověme my psa, nebo pes nějs. Je nad slunce jasnějě-á-, áe Aran má vě fajfku pro tyto mimoťmějdně páťmě-pady vě ukrytou a pouějil jí ve chvě-li, kdy to povaěoval za nezbytně nutně. Po lětech, které jsem v nájě- rodině- proěil v psě- mnoha plemen jsem dospě k nějzoru, áe se psy je to stejně jako v knize ážRuěť- vynějlezci a objevitelě" s Ivan Sergejeviě- em Telefonovem... Lěeme sami sobě. Dnějně- věda dokějě potvrdit, áe jediněm páťmedchědce psě- je vlk. Nedovede vějak ani s pouěitě-m poznatě- genetiky, biochemie a psychologie zvě-áťm odhalit tak prostou věc, jako je fakt, áe pes si oě-á- lověka. Bylo to takhle: pokřěověně- zě-tra L.M.